

Slutningen af denne Paragraph bør vistnok iøvrigt, som allerede den ærede første Taler (Jessen) fremhævede, bortfalde, idet det upaatviveligt bør staae i Communes Magt frit at vælge de underordnede Betjente, som den selv lønner. Det er en Ret, som den enkelte Mand ikke vil give Afkald paa, og der synes mig ikke at være nogen Tvivl for Communerne til at frasælde den Ret, som enhver myndig Mand har. — Hvad Lovforslagets § 21 angaaer, da er jeg meest tilbøjelig til at slutte mig til den sidste ærede Taler (S. E. Jacobsen) og ansee det for gavuligt, at Vigningscommissionens Medlemmer vælges af Byraadet. Det er virkelig Tilfældet, som han omtalte, at de hyppige Valg i høit Grad sløve Interessen for dem, og man vilde forbauses, naar man saae, hvor overordentligt saa Vælgere der mange Gange give Møde ved disse Valg, saa at det i Virkeligheden er blevet Communalbestyrelserne, Magistraten og Borgerrepræsentanterne, der skulle være tilstede, som have faaet den overveiende Indflydelse paa disse Valg. Alle Formåninger, som man udtaler til Vælgerne om, at de bør møde og selv vælge de Mænd, der skulle bestemme dem, have ikke være istand til at skaffe saa mange Vælgere tilstede, som man maatte ønske. Paa den anden Side mistkjender jeg ingenlunde Bøgheden af det Argument, som den ærede første Taler (Jessen) fremhævede imod Bestemmelsen, nemlig at Byraadet derved paa en Maade faaer Ansvar for Vigningscommissionen og dens Virksomhed, men da jeg ikke tvivler om, at Byraadet vil vælge de til disse Functioner bedst skiktede Mænd, kan jeg ikke tillægge dette Argument nogen afgjørende Indflydelse paa min Anskuelse. — I Slutningen af § 23 er det fastsat, at Indenrigsministeren skal afgjøre, hvorvidt Udlændinge, der, uden at drive borgerligt Erhverv, tage Ophold i en Commune, ere stattepligtige. Jeg skjønner imidlertid ikke, at der er nogen Tvivl til at behøve Byraadet eller rettere Vigningscommissionen Retten til selv at afgjøre dette Spørgsmaal. Den vil naturligtvis erkjende, at der, hvor bestaaende Love fritage Udlændinge for at udrede Skat — det er jo f. Ex. Tilfældet med de fremmede Consuler —, ikke kan kan være Spørgsmaal om at paalægge dem Skat; men i andre Tilfælde,

hvor en Udlænding bosætter sig i en eller anden Kjøbstad, synes de communale Autoriteter at være meest competente til at bestemme dem. — Forsaavidt § 24 bestemmer, at Skatteligningen skal foretages i December Maaned og fremlægges til offentlig Eftersyn i Januar Maaned, maa jeg indstændigt henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at dette ikke er praktisk. December Maaned er en overordentlig slet Forretningsmaaned; den har langt færre Forretningsdage end andre Maaned, og Vigningen tager i de større Byer saa lang Tid, at Arbejdet paa ingen Maade kan overkommes i December Maaned, ligesom det ogsaa vil være vanskeligt for Medlemmerne af Vigningscommissionen uafbrudt at mødes i den. Vigningen bør vistnok foretages i November Maaned og fremlægges i December Maaned. I den Commune, i hvilken jeg har hjemme, medtager selve Vigningen i Reglen en fuld Maaned og dens paafølgende Udarbejdelse 3 Uger, og det uagter den Mand, der beskæftiger sig med denne, Byens Ræmmer, er en overordentligt dygtig og flittig Mand; der er altsaa ikke Grund for mig til at antage, at Andre vilde kunne gjøre det i kortere Tid. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Virkningen af Skatteklager skal jeg aldeles henholde mig til den ærede første Taler (Jessen). Jeg erkjender fuldtvæl, at der er en fornuftig Tanke i den Bestemmelse, som Lovforslaget i saa Henseende indeholder i § 24, og at det kunde være ønskeligt noget at raade Bod paa ubesværede Klager; men dette kunde jo muligvis ogsaa lade sig opnaae derved, at det paalægdes aldeles ubesværede Klager at udrede en Deel af Omkostningerne. Paa den anden Side maa det imidlertid erkjendes, at Mange efter deres Overbeviisning kunne klage med fuld Tvivl, uden at de i mindste Maade kunne siges, fordi deres Klage ikke kan tages tilfølge, at have gjort sig fortjente til ovenikjøbet at betale et hverligere Beløb i Mulet. — Med Hensyn til Lovforslagets § 28 skal jeg tillade mig at bemærke, at den Termin, der er sat for Afslæggelsen af Kjøbstadcommunerne aarlige Regnskab, er meget kort; det er vel den sædvanlige Termin, der her er optagen, men jeg tør sige, at jeg i min Commune har gjort mig den hderste Umage for at bringe